

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele

Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepére 2019

Kedves Testvérek!

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve egyre közelebbről akarjuk megismerni az Urat, aki itt maradt közöttünk az Oltáriszentségben. „Minden forrásom belőled fakad!” (Zsolt 87,7) – ez a jelmondat vezet bennünket a készület útján. Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepe arra hív fel bennünket, hogy most figyeljünk arra a Jézusra, akiről az Apostolok Cselekedetei így beszél: „Ő ahol csak járt, jót tett” (ApCsel 10,38). Erzsébet is az Oltáriszentségben kapott küldetést és erőt az irgalmasság szeretetszolgálatához.

Az Eucharisztia egyik legszebb ószövetségi előképe a manna, amit éhező népének adott vándorlása idején az Úr, aki gondoskodik a nélkülözőkről: „Az Úr így szólt Mózeshez: Nézd, én kenyeret hullatok nektek az égből. Ez az a kenyér, amelyet az Úr ad nektek enni”. (Kiv 16,4; 15b)

Jézus is gondoskodott az éhes emberekről, amikor a nagy tömeg követte őt. „*Megesett rajtuk a szíve, meggyógyította betegeiket*” (Mt 14,15), majd a tanítványokra bízta, hogy gondoskodjanak az ételről: „*Nem kell elmenniük, ti adjatok nekik enni*” (Mt 14,16). Másnap újra felkeresték az emberek Jézust, aki az Élet Kenyeréről szóló tanítást adta nekik: „*Bizony, bizony, mondom nektek: Nem azért kerestek, mert csodajeleket láttatok, hanem mert ettetek a kenyérből és jóllaktatok. De ne romlandó eledelért fáradozzatok, hanem olyanért, amely megmarad az örök életre. Ezt az Emberfia adja nektek, aki mellett maga az Atya tett tanúságot.*” „*Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, többé nem éhezik, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha*” (Jn 6,26–27; 35).

Az Úr gondoskodott éhező népéről a pusztában, Jézus is kenyeret adott nekik, mielőtt feltárta előttük az Élet Kenyerét. Ma az Egyház küldetése, hogy a nélkülözőket segítse az evangéliumi felebaráti szeretet parancsa alapján, - de mutasson rá arra, hogy a mulandó földi eledelen túl az Élet Kenyerét is hirdetjük, és meghívunk mindenkit a vele való közösségbe.

Ferenc pápa a Szegények Világnapját, ami egybeesik Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepével, 2017-ben hirdette meg. Az erre az alkalomra írt idejüzi üzenetében így szól hozzánk: „*De ő nem feledkezik meg soha a szegényről, s aki bajban is remél, nem csalódik soha*” (vö. Zsolt 9,19). Ez az igazság ma is hihetetlenül aktuális, mert a hit képes visszaadni a szegényeknek a reményt, amit elveszítettek az igazságtalanságok, a szenvedés és az élet bizonytalansága miatt.

Jézus nem félt azonosulni velük: „*Bizony, mondom nektek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg*” (Mt 25,40). Jézus egy nagylelkű, irgalmas, jóságos és kegyelmes atyát akart megmutatni nekünk, aki elsősorban azoknak ad reményt, akik csalódottak és nincs jövőjük. A nyolc boldogság így kezdődik: „*Boldogok vagytok ti, szegények*” (Lk 6,20). Paradox módon éppen a szegényekhez tartozik az Isten Országá, mert ők képesek befogadni azt. A századok múlásával mit sem vettett

aktualitásából ez a boldogmondás: a szegények egyre többen vannak és egyre szegényebbek. Jézus pedig azt kéri tőlünk, hogy adjunk reményt nekik.

Isten gondviselő szeretettel szereti az embert, de gondviseléséhez embereket hív meg, hogy Isten szeretetét közvetítsék a nélkülözőknek. Az Egyház szolgáló szeretetét sokféle módon gyakorolja a világban, de leginkább hivatalos segélyszervezetén, a Karitáson keresztül valósítja meg. A Karitás az egyik legnagyobb világméretű segélyszervezet, hiszen 165 országban van hivatalos szervezete és 200 országban segít évente 24 millió emberen. Ezt a nagy munkát 625 000 önkéntese és 440 000 munkatársa végzi. Ennek a világméretű karitatív szolgáltatásnak szervezete hazánkban a Katolikus Karitás – Caritas Hungarica, amely 800 településen, közel 10 000 önkéntessel teszi a jót.

Ez a nagy kihívást jelentő munka azért valósulhatott meg, mert az elmúlt évben a templomi adománygyűjtések alkalmával híveink nagylelkűen támogatták a Karitás szolgálatát. Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódva Egyházunk külön is hálóját fejezi ki a Katolikus Karitás minden munkatársának, önkéntesének és támogatójának. Ha valaki önkéntesként szeretne kapcsolódni ebbe a nemes munkába, a plébániákon érdeklődhet a helyi lehetőségekről.

Bizalommal kérjük híveinket, hogy november 24-én, vasárnap perselyadományainkkal is segítsék Egyházunk karitatív szolgálatát és munkáját, amely Isten gondviselő, irgalmas szeretetét mutatja meg az embereknek és a világnak.

„Ti adjatok nekik enni!” – szólít fel ma is Jézus. Az öt kenyeret és két halat megszorította, így megsokszorozta emberi erőnket. Ma is ezt teszi. A rászorulóknak adott segítség legyen az a kenyér, ami Isten gondoskodó szeretetét jelzi, és mutassunk rá a földi kenyérről az Élet Kenyerére, aki mindenkinek a tápláléka akar lenni földi zarándoklásunk során.

„Minden forrásom belőled fakad!” – A zsoltárosnak ez a felszólítása biztasson bennünket a jóban és segítsen, hogy jótékony keresztény életünk vigye közelebb az embereket az Oltáriszentségben közöttünk levő Úrhoz. Hiszen a „szeretetre való képességünk Krisztus szentségéből, az Eucharisziából fakad.” Így amikor most, a szentmisében vendégként az Úr asztalához járulunk és részesülhetünk az Ő lakomájából, gondoljunk arra is, hogy nagylelkűségünknek és felebaráti szeretetünknek köszönhetően számos nélkülöző embertársunk asztalára is kerülhet ma kenyér.

Kelt Budapesten, 2019. Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Kérjük felolvasni 2019. november 17-én, az évközi 33. vasárnap minden szentmiséjén.